

خردسانان

کوکو

سال چهارم
شماره ۲۲۶، پنجمین به
۱۷ اسفند ۱۳۸۵
۴۰۰ تومان

۱۳	خرس مهاجر!		بامن بیا ...	
۱۷	باهم		خسته‌نباشی!	
۲۰	قصه‌ی حیوانات		نقاشی	
۲۲	پدر من ...		فرشته‌ها	
۲۴	کاردستی		هزارتا آرزو	
۲۵	فرم اشتراک		جدول	
۲۷	ترانه‌های آسمانی		بازی	
۳				
۶				
۷				
۸				
۹				
۱۱				
۱۲				

● مدیر مسئول: «هدی ارکانی

● سردبیران: «الشین علا، مرجان کشاورزی آزاد

● مدیر دادغذی: «مارال کشاورزی آزاد

● تصویرگران: «محمد حسین صلوانیان

● کرافیک و صفحه‌آرایی: «مجتبی صلوانیان

● لیتوگرافی و چاپ: «موسسه چاپ و نشر عروج

● امور مشترکین: «محمد رضا اصغری

● نشریاتی: «تهران - خیابان انقلاب، چهارراه کالج، شماره ۹۶۲، نشر عروج

تلفن: ۰۲۹۷-۶۶۷۰ و ۰۲۲۳-۶۶۷۰ نامبر: ۰۲۶۱-۲۲۱۱

پدر و مادر عزیز، دربی کرامی

این مجموعه ویژه‌ی خردسالان طراحی شده است. علاوه بر جنبه‌های آموزشی، تقویتی و سرگرمی، افزایش مهارت‌های عملی خردسالان از اهداف اصلی آن است. پریشان، جدا کردن، رنگ آمیزی، حق خط خطی کردن و هرگونه فعالیت پوشیدن نشده از طرف کودک، می‌تواند به ایجاد ارتباط، اعتماد به نفس، شادی و رشد خلاقیت او کمک کند. او را در شیوه استفاده از مجله آزاد بگذاریم. تنها به عنوان پیشنهاد و راهنمایی در بعضی از صفحات مجله توضیحات کوتاهی درج شده است.

وَلِيْلَةٌ

دوست من سلام.

من تخم مرغ هستم، خوشمزه و مقوی!

راستی می دانستی که همه‌ی تخم مرغ‌ها تبدیل به جوجه نمی‌شوند؟

بعضی از تخم مرغ‌ها برای خوردن هستند و بعضی برای جوجه شدن!

من تخم مرغی هستم که باید برای تو، غذا شوم تا با خوردن من قوی و سلامت بمانی.

حالا غذایی را که با تخم مرغ درست می‌شوند، یکی یکی نام ببر و برای ورق زدن

مجله با من بیا ...

خسته نباشی!

یکی بود یکی نبود.

پیرمرد و پیرزنی در یک روستای زیبا زندگی می کردند.

یک روز پیرزن به پیرمرد گفت: «عید تبردیک است. کمک کن تا خانه تکانی کنیم». پیرمرد با بی حوصلگی گفت: «باشد! تو خانه را تمیز کن، من هم طویله و مزرعه را مرتب می کنم». پیرزن و پیرمرد شروع به کار کردند.

مرد به طویله رفت. گاو را بیرون آورد تا کمی شیر بدوشد و بعد طویله

را تمیز کند. پیرمرد مشغول دوشیدن شیر شد. ناگهان یک

زنبور بزرگ رفت توی سوراخ بینی گاو. گاو فریادی کشید و از جا پرید.

دمش خورد به صورت پیرمرد. پیرمرد پایش رفت توی سطل شیر و

افتد روی زمین. گربه روی دیوار بود، پایین پرید تا شیری را که

روی زمین ریخته بود بخورد. سگ او را دید و به دنبالش دوید.

پیرزن سروصدا را شنید و از خانه بیرون آمد. بعد همه جا را به هم ریخته و

آشفته دید. گاو فریاد می زد و می دوید.

گربه جیغ می‌کشید و می‌دوید. سگ پارس می‌کرد و می‌دوید و پیرمرد با سطل، لنگ لنگان به دنبال آن‌ها می‌دوید.

پیرزن روی پله‌ها نشست و آن‌ها را تماشا کرد.

ناگهان زنبو از بینی گاو بیرون آمد. گاو آرام گرفت. گربه پرید بالای دیوار و سگ گوشه‌ای نشست. پیرمرد پایش را از سطل بیرون آورد.

پیرزن گفت: «خسته نباشی!» پیرمرد کنار او نشست و گفت: «خسته شدیم، بیا کمی چای بخوریم!» بعد هر دو قاهقه خندیدند!

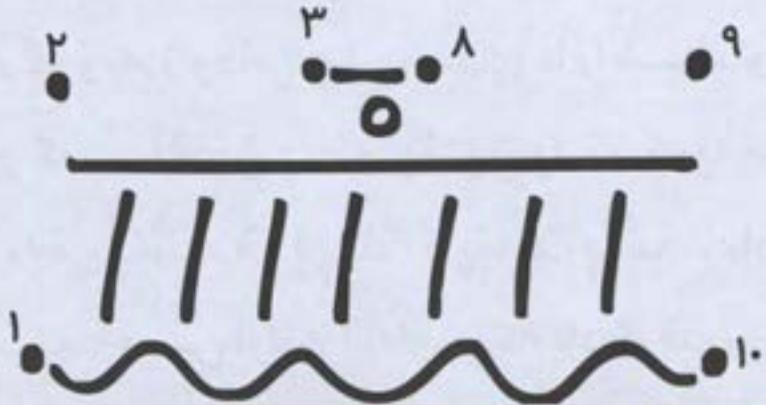
نیماش

دایره های سیاه ۱ تا ۱۰ را به هم وصل کن تا شکل کامل شود. آن را رنگ کن.

۱ → ۲ → ۳ → ۴ → ۵ → ۶ → ۷ → ۸ → ۹ → ۱۰

۵ • ۶

۴ • ۷

فُرْشَةٌ

من سه سوره قرآن را می توانم از حفظ بخوانم.

یک روز به حسین گفت: «بیا تا په تو قرآن یاد پدهم.» حسین خیلی خوش حال شد. او فکر کرد باید قرآن را بیاورد. گفت: «نه حسین چنان! من سوره های قرآن را از حفظ می خواهم. تو هم تکدار کن تا یاد پکیدی.» من به حسین نگفتم که هنوز نمی توانم از روی قرآن بخوانم، چون به مدرسه نرفته‌ام. حسین خیلی کوچک است و این چیزها را نمی فهمد! من و حسین گوشی اتاق نشستیم و من شروع کردم به خواندن یک سوره‌ی قرآن. حسین هم هر چه را من می گفت آرام، آرام تکرار می کرد. او خیلی دلش می خواست مثل من بتواند قرآن را از حفظ بخواند ولی چون کوچولو بود باید بیشتر سعی می کرد.

همین موقع، پدر بزرگ و مادر و دایی عباس صدای ما را شنیدند و به اتاق آمدند. پدر بزرگ مرا بوسید و گفت: «آفرین په تو! آفرین په تو که په حسین قرآن را یاد می دهی، خدا از تو راضی باشد. خدا پشت و پناهت باشد.» مادر و دایی عباس هم به من آفرین گفتند. بعد حسین اولین آیه‌ای را که یاد گرفته بود خواند. همه از این کار من خوش حال بودند. حسین قرآن می خواند و فرشته‌ها می خندیدند.

بابک نیک طلب

هزارتا آرزو دارم خدایا

برات کدوم رو بشمارم خدایا

برف رو بیر، سبزه و گل رو بیار

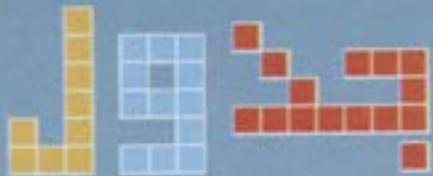
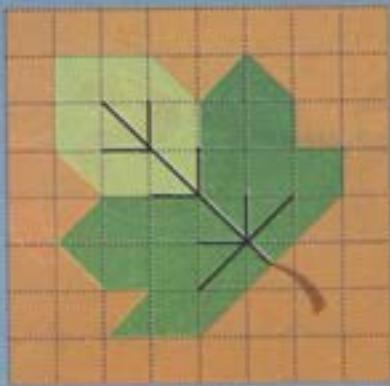
گل‌های خنده روی لب‌ها بکار

ستاره رو تو آسمون بخندون

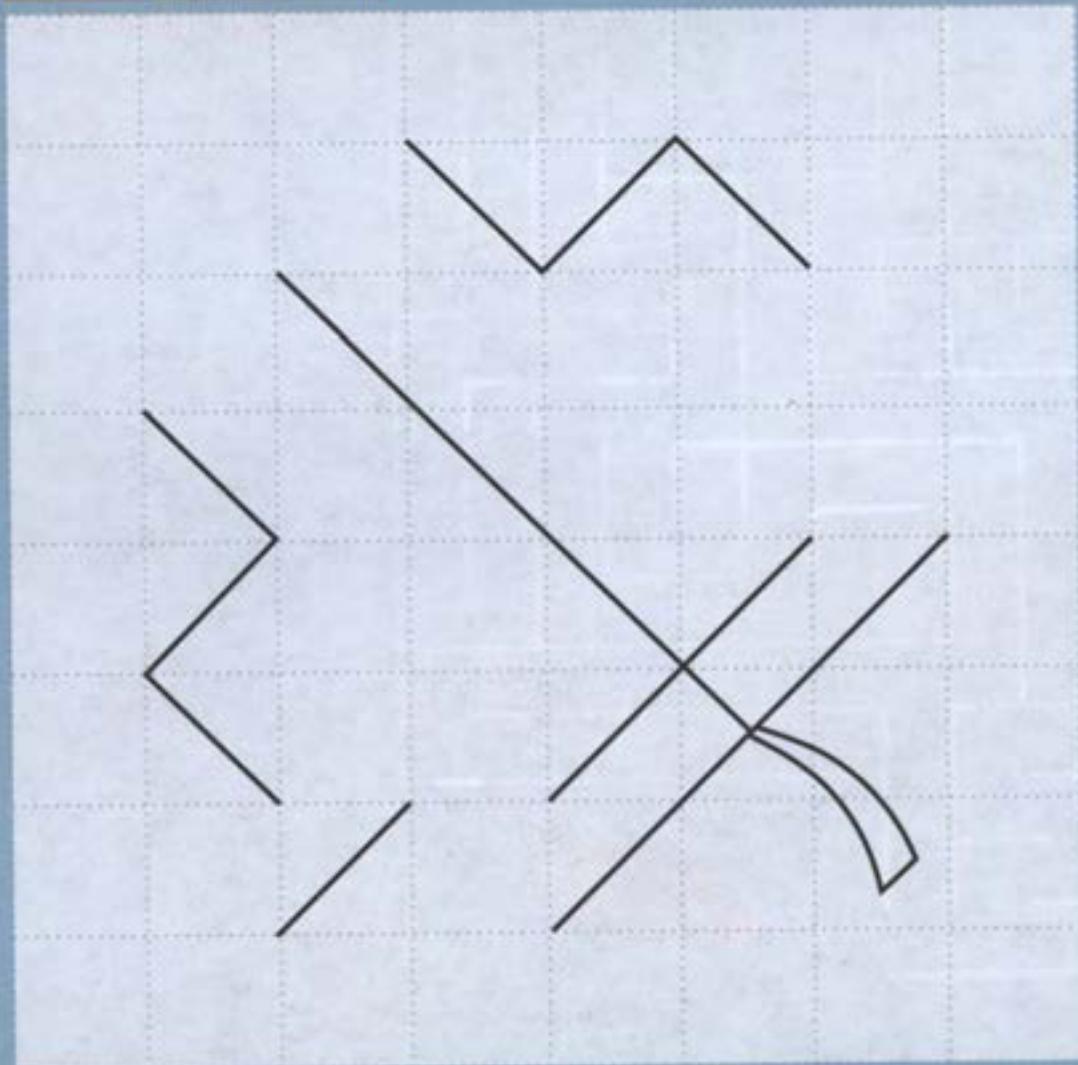
چرخای چرخ و فلک رو پگردون

هر جا که هستی همه رو نگاه کن

خدای من کارها رو رو به راه کن

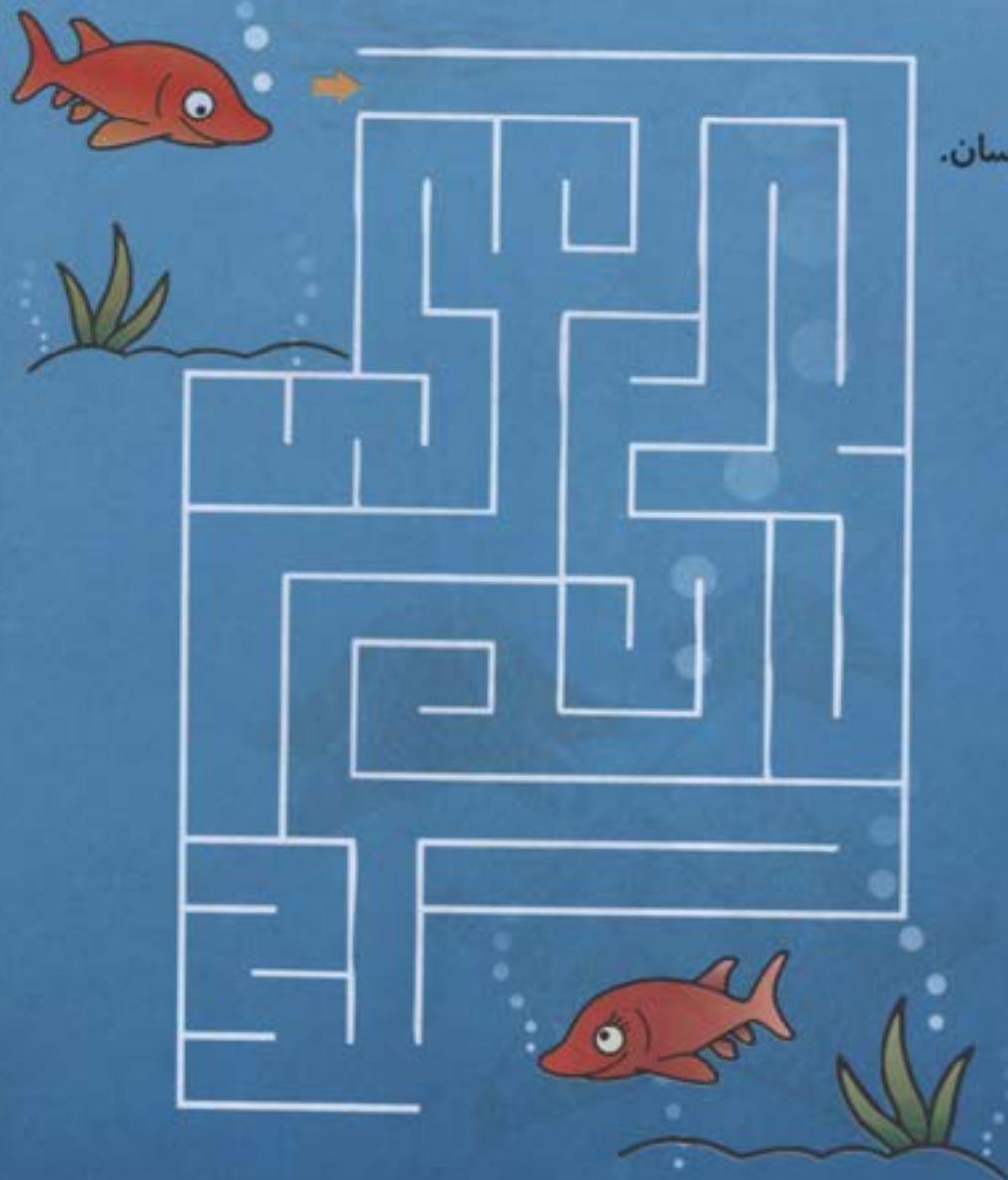

جدول را کامل و رنگ کن.

سپاهان

از نقطه‌ی شروع حرکت کن و
ماهی کوچولو را به دوستش برسان.

دو طایفه

خرس مهاجر!

وو وووی یی یی!

ای وای، آن خرس
انظر خیلی ناراحت! باز
بیسم چی شده!

چی شده؟ مگر نمی بینی چه هوای سرد؟
من کی خرس سرمایی هستم کو (آزم)
یخ می زنم!

~ آخه چرا بیستوهای
باز در فصل سرما به
جاهای گرد مهاجرت کند
اما من اینجا در سرما بهمونم؟

بَلَّهْشْ!
اگر بِکِ انسان
با شتُور و فدا کار
و جو لَدَدَتْ آلان
عوضِ این حرف ها
بِ من پرواز کردن
بِ ادْهی دار!!

ولی... ولی تو پرنده‌ی مهاجر نیستی،
یک خرسی! خرسون‌ها که پرواز نمی‌کشد
می‌روند تا مرغدانی!

کوی بعد: چهاره‌ای نیسته، اگرچه حمام تابت کنم که با شتُور
و فدا کار مُباید پرواز زیادش بدم! برای بار پنجم
ترکاره‌ی کنم: اول بال هات رو باز می‌کنم
و به هم منزه، بله‌ی پری...

خوبی
سخنه!

با معرفی شخصیت‌های
داستان به کودک، از او
بخواهید در خواندن داستان
شما را همراهی کند

سر سره

الاکلنگ

نیمکت

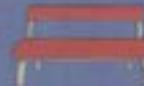
تاب

یکی بود، یکی نبود. غیر از خدا، هیچ کس نبود.

یک روز کوچولو و مادرش به پارک رفتند.

نیمکت و کوچولو سوار

مادر روی

شد.

افتد.

کوچولو بازی را خیلی دوست داشت. کوچولو چشمش به

بازی بود.

یک دختر مشغول

کوچولو از

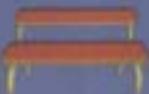
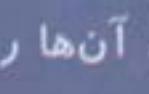
پایین آمد و رفت تا

بازی کند.

- دختر وقتی دید که خالی شده، رفت تا بازی کند.
-
- بازی کرد و دختر بازی کوچولو رفت.
-
- کمی بعد، کوچولو به طرف سوار شود اما تنها یی نمی‌توانست.
-
- پس دوباره به سراغ رفت.
-
- دختر از پایین آمد و به طرف سوار شود.
-
- اما او هم نتوانست تنها یی سوار شود.
-
- کوچولو دختر را دید. از پایین آمد و به طرف رفت.
-

کوچولو یک طرف نشست و دختر طرف دیگر بالا و پایین رفت.

بعد از کمی بازی، مادر آنها را صدا زد تا روی بنشینند و سیب بخورند.

کوچولو و دوستش روی نشستند و هر دو با هم سیب خوردند. آنها بعد از خوردن سیب با هم بازی کردند.

با هم سوار شدند. با هم بازی کردند و با هم با هم

این طوری به هر دوی آنها بیشتر خوش گذشت.

قصه‌ی بیو

هر روز روی کوه‌های پنجه می‌رفتند
و به دریا نگاه می‌گردند ...

۱ مرغ‌های دریایی، منتظر بودند.

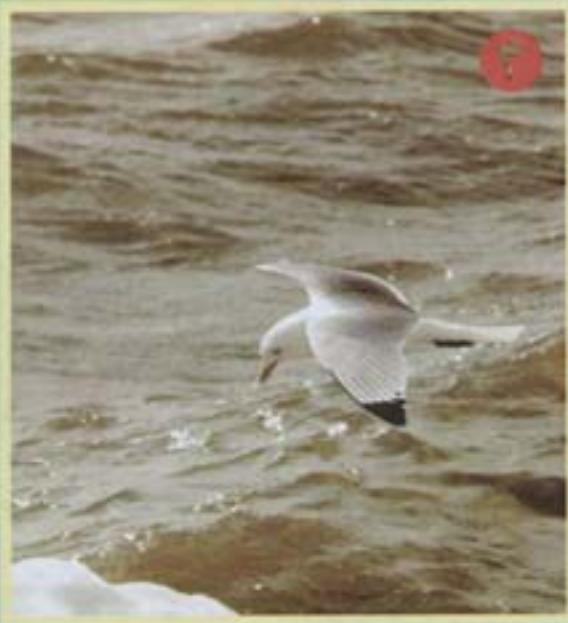
و مادرها برای جوجه‌ها،
قصه‌ی نهنگ‌های سفیدی را می‌گفتند
که با آمدنشان بهار هم می‌آید.

مرغ دریایی فریاد زده
(نهنگ‌های سفید آمدند...)
نهنگ‌های سفید آمدند!

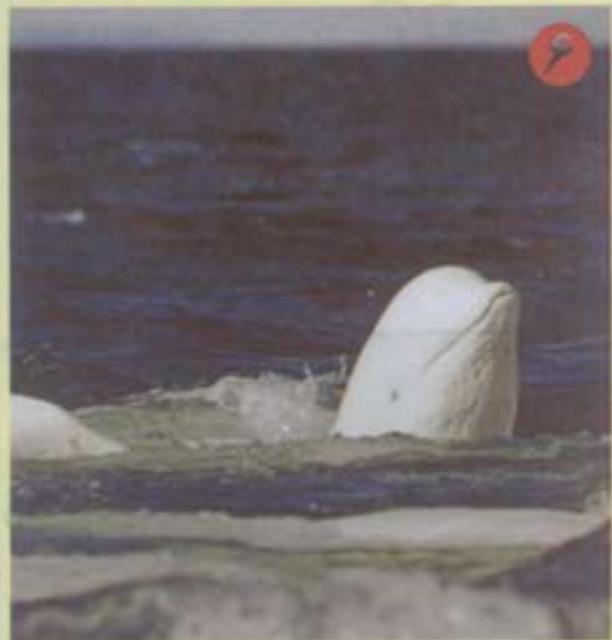
تا این که یک روز مرغ دریایی آن‌ها را دید

نهنگ‌های سفید آمدند چون بهار آمده بود

اما پرندۀ‌ها می‌گفتند که
نهنگ‌های سفید بهار را با خود می‌آورند!

پدر من

...

پدر من یک تاکسی دارد.

او راننده‌ی تاکسی است و هر روز از صبح تا شب مسافرها را از جایی به جای دیگر می‌رساند. پدر من برای خوردن ناهار به خانه می‌آید.

او این روزها، خیلی زود ناهارش را می‌خورد و دوباره سرکار برمی‌گردد.

پدرم می‌گوید: «روزهای نزدیک عید مسافر زیاد است. چون همه برای خرید به خیابان می‌آیند.»

چند روز پیش، مادرم به پدر گفت: «اگر وقت کردی مارا هم برای خرید ببر!»

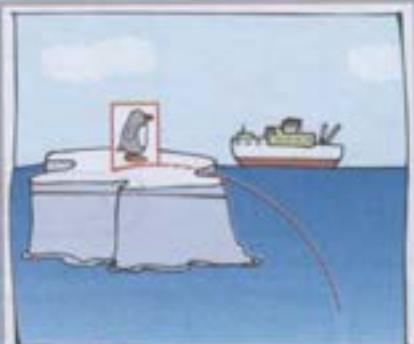
پدر خندید و گفت: «چشم!»

اما هنوز وقت نکرده تا مارا هم برای خرید ببرد.

کارگشی

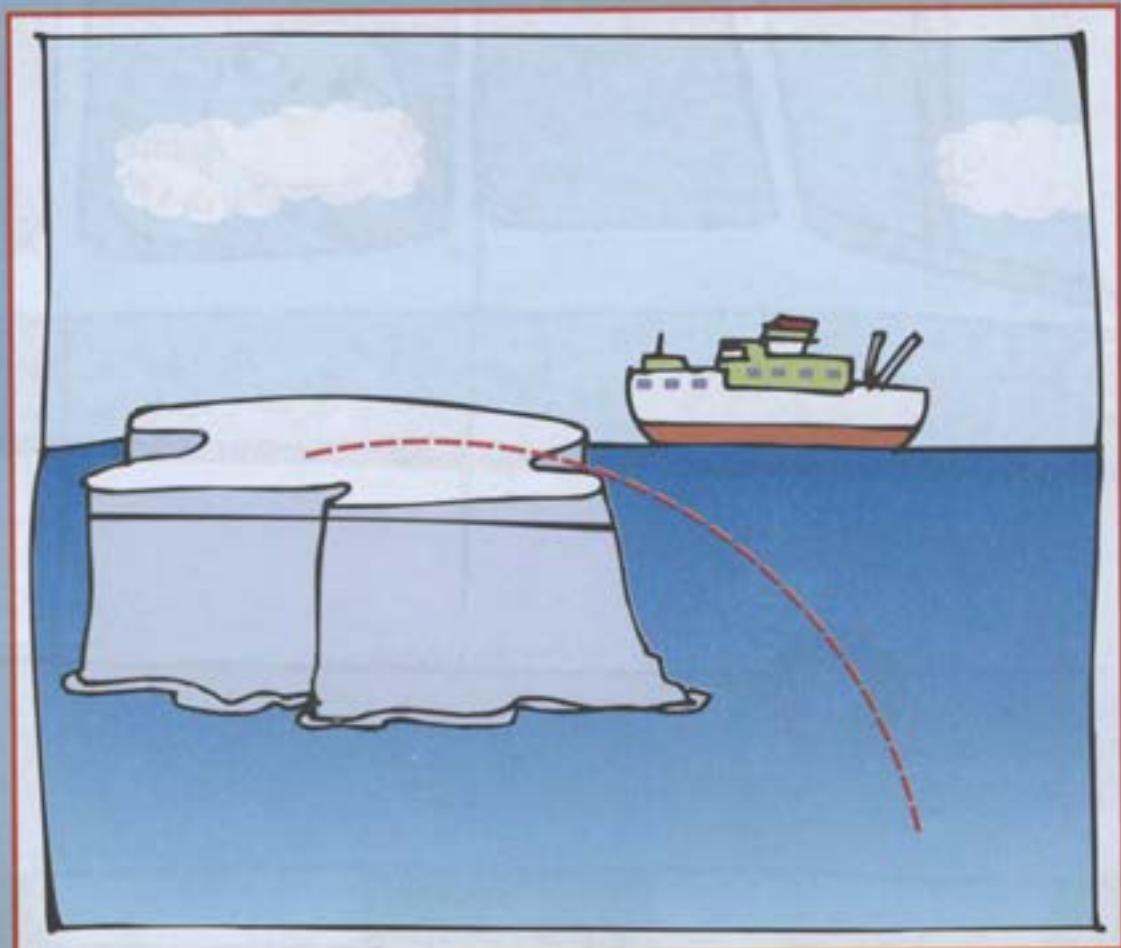

شکل‌ها را از روی خط (قرمز) قیچی کن.

روی علامت نقطه چین با قیچی یک شکاف درست کن.

تصویر پنگوئن را از داخل شکاف رد کن و آن را حرکت بده.

پنگوئن می‌تواند در آب شیرجه بزند.

خردسانان

(خ)

بهاي اشتراك تا پایان سال ۱۳۸۵

هرماه چهار شماره، هر شماره ۳۲۵۰ ریال

مبلغ اشتراك را به حساب جاري شماره‌ی ۵۲۵۲ بانک صادرات شعبه‌ی انقلاب کد ۷۶
به نام مؤسسه تنظيم و نشر آثار امام (ره) واريز کنيد.

(قابل پرداخت در كليه‌ی شعب بانک صادرات در سراسر کشور)

فرم اشتراك را همراه با رسید بانک يه لشاني: تهران، خيابان انقلاب اسلامي، چهارراه کالج.
فروشگاه مؤسسه تنظيم و نشر آثار امام (ره) شماره ۹۶۲ امور مشترکان مجله دوست خردسانان ارسال فرمایيد.

مشترکين محترم استان اصفهان می‌توانند مبلغ اشتراك خود را به شماره حساب ۱۰۱۱۸۷۵۰۱۰۰۴
قابل پرداخت در كليه شعب بانک ملي در ايران واريز فرمایند.

آدرس: اصفهان، خيابان شيخ بهائي، مقابل بيمارستان مهرگان، ناينده‌گي جانب و نشر معروف تلفن: ۲۳۶۴۵۷۷

نظرات و پيشنهادات خود را در ارتباط با اشتراك و نحوه‌ی ارسال مجلات با شماره تلفن ۰۲۱-۰۶۶۷-۶۸۳۳ در ميان بگذاريد

فرم اشتراك

نام:

نام خانوادگي:

تاریخ تولد: / /

تحصیلات:

نشانی:

کد پستي:

تلفن:

شروع اشتراك از شماره: تا شماره:

امضا:

نشانی فرستنده:

جای تمبر

نشریه

نشانی گیرنده:

تهران - خیابان انقلاب اسلامی، چهار راه کالج، فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره)
شماره ۹۶۲ امور مشترکان مجله هفتگی دوست خردسالان

com
کامپیوٹر

ترانه‌های آسمانی

مصطفی رحماندوست

فصل بهار، تو راهه

سبز و قشنگه، ماهه

زمینی که تو دست بخ اسیره

زنده می‌شه، دوباره جون می‌گیره

داد می‌زنه: پرنده‌ها

بچه‌های خوب خدا

خدا که دوستتون داره

تو باعچه تون گل می‌کاره

پر بزنین، بیاین به خونه‌ها تون

دل همه، تنگه برای صداتون

